

Liquiditeit

Vandaag het zoeklicht op liquiditeit. Zoals zoveel woorden heeft het verschillende betekenissen in verschillende omgevingen. Maar in dit blad hebben we het natuurlijk over de financiële context. We spreken over de kasmiddelen en direct opvraagbare tegoeden van een instelling als liquiditeiten. Een liquide actief (bezit) is een actief dat snel en zonder veel kosten in geld kan worden omgezet. (Lees verkocht.) Daartegenover staan illiquide activa, die niet, niet vlug of slecht en tegen hoge kosten in liquide middelen zijn om te zetten. Een instelling noemen we liquide indien ze of geld, dan wel toegang heeft tot voldoende geld om (nu) te betalen.

Liquiditeit is een actueel probleem. Ondernemingen met grote namen blijken hun liquiditeitspositie te hebben verwaarloosd. Ze wenden zich tot de banken of tot andere marktpartijen en wat blijkt? Die zeggen 'nee, nu even niet. U staat er te slecht voor'. Vervolgens is er geen geld om te betalen. Als het dan niet lukt nog bezittingen te verkopen staat de curator voor de deur. Dat is ook de reden dat de Toezichthouders bij DNB op dit punt de banken zeer nauwkeurig volgen.

Bij het personeel van die instellingen met liquiditeitsproblemen is ondertussen weinig begrip voor de situatie. Begrippen als verlies en winst zijn bekend, maar de financiering speelt zich als regel af in de directiekamers en trekt zelden de aandacht. Als het om aandelen gaat en/of personeelsopties dan is vaak al meer belangstelling voor, maar voor de liquiditeit van de instelling loopt gewoonlijk de Ondernemingsraad noch de vakbond erg warm.

Dat is eigenlijk ook wel begrijpelijk. Meestal is de liquiditeit ook geen probleem. In de tijd dat het goed gaat staan de financiers in rijen voor de deur. Wie verwacht er nu dat ze enkele maanden later ineens niet meer staan te dringen om hun krediet aan te bieden? Toch is dat de werkelijkheid van alledag. Het gezegde over de bankier, die zijn uitgeleende paraplu terugvraagt als het gaat regenen, is niet geheel onterecht. De moraal evenzeer: zorg dat je zelf een eigen paraplu (of een eigen bankier) bij de hand hebt als het regenachtig weer wordt. Dat is ook de ratio van de oprichting van de BNG.

Ondertussen blijkt het begrip liquiditeit nog elke dag actueler te worden ook op de financiële markten. Dat komt door de concentraties in de financiële wereld. Steeds minder mensen beslissen daardoor over steeds grotere geldstromen. Is zo'n grote beslisser/opinie leider u goed gezind, dan gaat het u voor de wind. Ziet hij u niet meer zitten, dan komt er een advies om te verkopen. De aandelen of obligaties gaan uit de gratie en de prijzen dalen. In die gevallen dat het beleggend publiek de adviezen van zo'n opinie leider massaal volgt kan dat forse afmetingen aannemen. Datzelfde geldt als de beslisser toevallig een grote portefeuille beheert. Er zijn in dat geval blijkbaar te weinig kopers om de liquiditeit te verzekeren van die aandelen of obligaties [door ze op te nemen tegen de prijs van gisteren]. Er is dus geen goede relatie tussen de vraag en het aanbod. Een goed voorbeeld van deze problematiek is nadrukkelijk aan de orde gekomen bij de introductie van het nieuwe beurssysteem op de Amsterdamse beurs. De kleinere ondernemingen werden feitelijk verplicht te betalen voor een zogenoemde animateur, die als kernfunctie heeft de liquiditeit in het aandeel te verzekeren. Een functie, die vroeger door de hoekman werd verricht. Meer aandacht voor liquiditeit ook op dit terrein is een onderdeel het vak van financieel management geworden. Liquiditeit blijkt niet vanzelfsprekend.

Ook voor de publieke sector is deze ontwikkeling van belang. Daarom staat uw BNG voor u paraat met liquiditeit, ook als het regent.